

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2014/11384]

29 JUNI 2014. — Wet tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie (1)

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :
HOOFDSTUK I. — *Inleidende bepaling*

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. — *Bepalingen tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie*

Art. 2. Artikel 1 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie wordt vervangen als volgt :

“Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

1° het “Verdrag van Parijs” : het verdrag van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie, gewijzigd bij het aanvullend protocol van 28 januari 1964, bij het protocol van 16 november 1982 en bij het protocol van 12 februari 2004;

2° het “Aanvullend Verdrag” : het verdrag van 31 januari 1963, tot aanvulling van het verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie, gewijzigd bij het aanvullende protocol van 28 januari 1964, bij het protocol van 16 november 1982 en bij het protocol van 12 februari 2004;

3° de “minister” : de minister bevoegd voor nucleaire verzekeringen;

4° de termen “kernongeval”, “kerninstallatie”, “splitsstoffen”, “radioactieve producten of afvalstoffen”, “kernschade”, “herstelmaatregelen”, “preventieve maatregelen” en “redelijke maatregelen” : de begrippen omschreven in artikel 1 van het Verdrag van Parijs.”

Art. 3. Artikel 2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

“Art. 2. De bepalingen van Titel I zijn van toepassing op kernschade ontstaan uit een kernongeval waarvoor de aansprakelijkheid berust bij de exploitant van een kerninstallatie, gelegen op het Belgisch grondgebied, op voorwaarde dat de kernschade geleden werd op het grondgebied van of binnen maritieme zones ingesteld in overeenstemming met het internationaal zeerecht van, of, behoudens op het grondgebied van een niet-verdragsluitende staat die niet vermeld is onder 2° en 3° van deze paragraaf, aan boord van een schip of luchtvaartuig dat geregistreerd is in :

1° een verdragsluitende Partij bij het Verdrag van Parijs;

2° een niet-verdragsluitende staat die, ten tijde van het kernongeval, geen kerninstallatie op zijn grondgebied of binnen door hem in overeenstemming met het internationaal recht ingestelde maritieme zones heeft;

3° elke andere niet-verdragsluitende staat waar, ten tijde van het kernongeval, een wetgeving inzake de aansprakelijkheid voor kernschade van kracht is die equivalente wederkerige voordelen biedt, in de zin van artikel 2, a, iv), van het Verdrag van Parijs.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de toepassing van Titel I van deze wet uitbreiden tot kernschade ontstaan uit een kernongeval waarvoor de aansprakelijkheid berust bij de exploitant van een kerninstallatie, gelegen op het Belgisch grondgebied, en geleden door een onderdaan van een verdragsluitende Partij op het grondgebied van de staten die niet bedoeld zijn onder 1° tot 3° van lid 1.

Voor de toepassing van dit artikel, gelden de territoriale wateren en de exclusieve economische zone van België in de Noordzee als grondgebied.”

Art. 4. In artikel 5, eerste, tweede en derde lid van dezelfde wet, wordt het woord “schade” telkens vervangen door het woord “kernschade”.

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2014/11384]

29 JUIN 2014. — Loi modifiant la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :
CHAPITRE Ier. — *Disposition introductive*

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE II. — *Dispositions modificatives de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire*

Art. 2. L'article 1er de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire est remplacé par ce qui suit :

“Article 1er. Pour l'application de la présente loi, il y a lieu d'entendre par :

1° la “Convention de Paris” : la convention du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le protocole additionnel du 28 janvier 1964, par le protocole du 16 novembre 1982 et par le protocole du 12 février 2004;

2° la “Convention complémentaire” : la convention du 31 janvier 1963, complémentaire à la convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire amendée par le protocole additionnel du 28 janvier 1964, par le protocole du 16 novembre 1982 et par le protocole du 12 février 2004;

3° le “ministre” : le ministre qui a les assurances nucléaires dans ses attributions;

4° les termes “accident nucléaire”, “installation nucléaire”, “combustible nucléaire”, “produits ou déchets radioactifs”, “dommage nucléaire”, “mesures de restauration”, “mesures de sauvegarde”, et “mesures raisonnables” : les notions définies à l'article 1er de la Convention de Paris.”

Art. 3. L'article 2 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

“Art. 2. Les dispositions du Titre Ier sont applicables aux dommages nucléaires résultant d'un accident nucléaire dont la responsabilité incombe à l'exploitant d'une installation nucléaire située sur le territoire belge, à condition que les dommages nucléaires soient subis sur le territoire de, ou dans toute zone maritime établie conformément au droit international de la mer, par, ou, excepté sur le territoire d'un Etat non contractant non visé aux points 2° à 3° du présent paragraphe, à bord d'un navire ou aéronef immatriculé par :

1° une Partie contractante à la Convention de Paris;

2° un Etat non contractant qui, au moment de l'accident nucléaire, n'a pas d'installation nucléaire sur son territoire ou dans toute zone maritime établie par lui conformément au droit international;

3° tout autre Etat non contractant où est en vigueur, au moment de l'accident nucléaire, une législation relative à la responsabilité nucléaire qui accorde des avantages équivalents sur une base de réciprocité, au sens de l'article 2, a, iv), de la Convention de Paris.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre l'application du Titre Ier de la présente loi, aux dommages nucléaires résultant d'un accident nucléaire dont la responsabilité incombe à l'exploitant d'une installation nucléaire située sur le territoire belge, et subis par un ressortissant d'une Partie contractante sur le territoire d'Etats non visés aux points 1° à 3° de l'alinéa 1er.

Pour l'application du présent article, les eaux territoriales et la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord sont considérées comme faisant partie du territoire.”

Art. 4. Dans l'article 5, alinéas 1er, 2 et 3, de la même loi, le mot “nucléaires” est chaque fois inséré entre les mots “dommages” et “causés”.

Art. 5. In artikel 6 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt :

“2° aansprakelijk voor de kernschade veroorzaakt aan het vervoermiddel waarop de stoffen zich bevinden op het ogenblik van het kernongeval wanneer hij aansprakelijk is voor de kernschade veroorzaakt bij het vervoer in de gevallen voorzien bij artikel 4 van het Verdrag van Parijs.

De vergoeding van deze kernschade mag niet tot gevolg hebben de aansprakelijkheid van de exploitant voor de andere kernschade te verminderen tot een bedrag lager dan dat, bepaald in artikel 7, eerste lid, van deze wet.”;

2° artikel 6 wordt aangevuld met een bepaling onder 3°, luidende :

“3° aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door een ander ongeval dan een kernongeval, wanneer de schade tegelijkertijd werd veroorzaakt door een kernongeval, voor zover dit redelijkerwijze niet te scheiden valt van de door het kernongeval veroorzaakte kernschade.”.

Art. 6. In artikel 7, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2000 en bij de wet van 13 november 2011, wordt het woord “schadebedrag” vervangen door het woord “kernschadebedrag”;

Art. 7. Artikel 8 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

“Art. 8. De exploitant van een kerninstallatie is gehouden, overeenkomstig artikel 10, a) en d), van het Verdrag van Parijs, een verzekering of andere financiële zekerheid, die passend wordt geoordeeld door de minister, te hebben en in stand te houden ter dekking van zijn aansprakelijkheid ter grootte van het bedrag vastgesteld door of krachtens artikel 7 van deze wet.

Onder meer gaat de minister de overeenstemming na van de aangeboden waarborg met de bepalingen van deze wet en de solvabiliteit van de verstrekker van de waarborg voor zover dit geen onderneming is die valt onder de prudentiële controle van de Nationale Bank.

De exploitant is gehouden deze verzekering of andere financiële zekerheid te vernieuwen binnen een termijn van zestig dagen na het schadegeval.

De minister is het openbaar gezag dat bevoegd is om de opzegging voorgeschreven bij artikel 10, d), van het Verdrag van Parijs in ontvangst te nemen.

De bedragen die voortkomen uit de verzekering, herverzekering of een andere financiële zekerheid mogen alleen worden aangewend voor de vergoeding van de kernschade veroorzaakt door een kernongeval.”

Art. 8. In dezelfde wet wordt een artikel 10/1 ingevoegd, luidende :

“Art. 10/1. § 1. Indien de exploitant vaststelt dat de markt geen verzekering of financiële waarborg biedt voor bepaalde risico's, zoals vereist door deze wet, kan hij aan de Staat vragen om een waarborg te verlenen, mits betaling van een vergoeding voor de dekking van deze risico's.

De aanvraag wordt gericht aan de minister van Economie die de ontvankelijkheid ervan nakijkt.

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de termen en voorwaarden vaststellen voor het toekennen van deze waarborg.

§ 2 Op het advies van de administratie van de Thesaurie, van de FSMA en van de Commissie voor Verzekeringen bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de vergoeding. De Minister van Financiën bepaalt de redelijke termijn waarbinnen het advies moet worden gegeven. Eenmaal deze termijn is verstreken, is het advies niet meer vereist. De vergoeding is jaarlijks en dekt het risico door de Staat gedragen alsook de expertisekosten verbonden aan haar berekening. Ze dekt eveneens de expertisekosten voor het nazicht van de effectieve realisatie van het schadegeval en het nazicht van de voorwaarden verbonden aan een beroep op de waarborg alsook de kosten voor betaling van de schade in het geval van een beroep op de waarborg.

§ 3 In het geval van een beroep op de waarborg, wordt de Staat gesubrogeerd, ten belope van de de betaalde bedragen, in alle rechten en vorderingen van de slachtoffers ten aanzien van de exploitant.”

Art. 9. In artikel 14 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de bepaling onder 2° wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”;

Art. 5. A l'article 6 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 2° est remplacé par ce qui suit :

“2° est responsable des dommages nucléaires causés au moyen de transport sur lequel les substances se trouvent au moment de l'accident nucléaire, lorsqu'il est responsable des dommages nucléaires causés à l'occasion d'un transport dans les cas prévus à l'article 4 de la Convention de Paris.

La réparation de ces dommages nucléaires ne peut avoir pour effet de réduire la responsabilité de l'exploitant pour les autres dommages nucléaires à un montant inférieur à celui qui est défini à l'article 7, alinéa 1er, de la présente loi.”;

2° l'article 6 est complété par le 3° rédigé comme suit :

“3° est responsable des dommages causés par un accident autre qu'un accident nucléaire, lorsqu'ils sont causés conjointement par un accident nucléaire, dans la mesure où on ne peut les séparer avec certitude des dommages causés par l'accident nucléaire.”.

Art. 6. Dans l'article 7, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 11 juillet 2000 et par la loi du 13 novembre 2011, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommages” et “à concurrence”.

Art. 7. L'article 8 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

“Art. 8. L'exploitant d'une installation nucléaire est tenu, conformément à l'article 10, a) et d), de la Convention de Paris, d'avoir et de maintenir une assurance ou une autre garantie financière jugée appropriée par le ministre, couvrant sa responsabilité à concurrence du montant fixé par l'article 7 de la présente loi ou en vertu de cet article.

Le ministre vérifie, notamment, l'adéquation de la couverture offerte avec les dispositions de la présente loi et la solvabilité du donneur de garantie, autre qu'une entreprise qui relève du contrôle prudentiel de la Banque nationale.

L'exploitant est tenu de renouveler cette assurance ou cette autre garantie financière dans un délai de soixante jours après le sinistre.

Le ministre est l'autorité publique compétente pour recevoir le préavis imposé par l'article 10, d), de la Convention de Paris.

Les sommes provenant de l'assurance, de la réassurance ou d'une autre garantie financière ne peuvent servir qu'à la réparation des dommages nucléaires causés par un accident nucléaire.”

Art. 8. Dans la même loi, il est inséré un article 10/1 rédigé comme suit :

“Art. 10/1. § 1er Si l'exploitant établit que le marché n'offre pas l'assurance ou la garantie financière requise par la présente loi pour certains risques, il peut demander à l'Etat d'octroyer une garantie, moyennant le paiement d'une indemnité pour la couverture de ces risques.

La demande est adressée au ministre de l'Economie qui en vérifie la recevabilité.

Le Roi peut fixer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, des termes et conditions mis à l'octroi de cette garantie.

§ 2. Sur l'avis de l'administration de la Trésorerie, de la FSMA et de la Commission des Assurances, le Roi fixe l'indemnité par un arrêté délibéré en Conseil des ministres. Le Ministre des Finances fixe le délai raisonnable dans lequel l'avis doit être donné. Passé ce délai, l'avis n'est plus requis. L'indemnité est annuelle et couvre le risque encouru par l'Etat ainsi que les frais d'expertise exposés pour son calcul. Elle couvre également les frais d'expertise exposés pour la vérification de la réalisation effective du sinistre et de la vérification de la réunion des conditions d'un appel à garantie, ainsi que les frais de règlement de sinistres en cas d'appel à la garantie.

§ 3. En cas d'appel à la garantie, l'Etat est subrogé, pour les sommes qu'il a payées, à tous les droits et à toutes les actions des victimes à l'encontre de l'exploitant.”

Art. 9. A l'article 14 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le 2°, le mot “nucléaires” est inséré entre les mots “dommages” et “causés”;

2° artikel 14 wordt aangevuld met een bepaling onder 3°, luidende :

“3° kan de exploitant van een kerninstallatie zijn aansprakelijkheid overdragen aan de exploitant van een andere kerninstallatie indien deze laatste een rechtstreeks economisch belang heeft bij de nucleaire stoffen die worden vervoerd.”.

Art. 10. In artikel 15 van dezelfde wet worden de woorden “4, c” vervangen door de woorden “4, d”.

Art. 11. In dezelfde wet wordt het opschrift van hoofdstuk VI vervangen als volgt :

“Hoofdstuk VI. Vergoeding voor de kernschade”.

Art. 12. In artikel 17 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 13. In artikel 18 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”;

2° in het eerste lid worden de woorden “en ieder voor het geheel” opgeheven;

3° in het tweede lid, wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 14. In artikel 19 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt het woord “schade” telkens vervangen door “kernschade”;

2° in het eerste lid worden de woorden “3, f” vervangen door de woorden “3, g”;

3° het lid 3 wordt opgeheven.

Art. 15. In artikel 20, van dezelfde wet, wordt het tweede lid vervangen als volgt :

“Wanneer het totaal der vergoedingen de in vorig lid bedoelde middelen te boven gaat of dreigt te boven te gaan, bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de maatstaven van een billijke verdeling.”.

Art. 16. In artikel 21, tweede lid, van dezelfde wet wordt het woord “schade” telkens vervangen door “kernschade”.

Art. 17. In dezelfde wet wordt een artikel 21/1 ingevoegd, luidende :

“Art. 21/1. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorschriften vastleggen betreffende het stelsel van de kostenvergoeding verbonden aan de preventieve maatregelen en de herstelmaatregelen voor het milieu , als gevolg van een kernongeval.”

Art. 18. In artikel 22 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 19. In dezelfde wet wordt een artikel 22/1 ingevoegd, luidende :

“Art. 22/1. De Staat vergoedt, tot beloop van het bedrag vastgesteld door artikel 7, eerste lid, de kernschade veroorzaakt door een kerninstallatie of een vervoer, waarvan het bedrag het maximumbedrag vastgesteld krachtens artikel 7, tweede lid, 2°, overschrijdt”

Art. 20. Artikel 23 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

“Art. 23. De vorderingen tot schadevergoeding tegen de exploitant, krachtens deze wet, dienen op straffe van verval te worden ingesteld,

1° ten aanzien van nucleaire lichamelijke letsels, binnen dertig jaar vanaf het kernongeval;

2° ten aanzien van overige kernschade, binnen tien jaar vanaf het kernongeval.

De vordering verjaart in ieder geval door verloop van drie jaar vanaf het slachtoffer kennis heeft gehad of redelijkerwijze geacht kan worden kennis te hebben gehad van de kernschade en van de identiteit van de exploitant, met dien verstande dat de in dit artikel gestelde termijnen van tien of dertig jaar niet mogen worden overschreden.

Ieder die kernschade heeft geleden tengevolge van een kernongeval en die binnen de in dit artikel gestelde termijn een vordering tot schadevergoeding heeft ingesteld, kan een bijkomend verzoek tot schadevergoeding indienen ingeval van toeneming van de schade na het verstrijken van die termijn, zolang er nog geen definitieve uitspraak is tussengekomen over het bedrag van de vergoeding”.

2° l'article 14 est complété par le 3°, rédigé comme suit :

“3° l'exploitant d'une installation nucléaire ne peut transférer sa responsabilité à l'exploitant d'une autre installation nucléaire que si ce dernier a un intérêt économique direct à l'égard des substances nucléaires en cours de transport.”.

Art. 10. A l'article 15 de la même loi, les mots “4, c” sont remplacés par les mots “4, d”.

Art. 11. Dans la même loi, l'intitulé du chapitre VI est remplacé par ce qui suit :

“Chapitre VI. De la réparation des dommages nucléaires”.

Art. 12. Dans l'article 17 de la même loi, le mot “nucléaires” est inséré entre les mots “dommages” et “causés”.

Art. 13. A l'article 18 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “implique”;

2° dans l'alinéa 1er, les mots “et cumulative” sont supprimés;

3° dans l'alinéa 2, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “causé”.

Art. 14. A l'article 19 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, le mot “dommages” est chaque fois remplacé par les mots “dommages nucléaires”;

2° dans l'alinéa 1er, les mots “3, f” sont remplacés par les mots “3, g”;

3° l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 15. Dans l'article 20, de la même loi, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

“Lorsque le total des réparations excède ou risque d'excéder les fonds visés à l'alinéa précédent, le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, établit les critères d'une répartition équitable.”.

Art. 16. Dans l'article 21, alinéa 2, le mot “dommage” est remplacé chaque fois par les mots “dommage nucléaire”.

Art. 17. Dans la même loi, il est inséré un article 21/1 rédigé comme suit :

“Art. 21/1. Le Roi peut fixer, par arrêté délibéré en conseil des Ministres, les dispositions concernant le régime d'indemnisation des coûts liés aux mesures de sauvegarde et de restauration de l'environnement , consécutives à un accident nucléaire”.

Art. 18. Dans l'article 22 de la même loi, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommages” et “qui”.

Art. 19. Dans la même loi, il est inséré un article 22/1 rédigé comme suit :

“Art. 22/1. L'Etat indemnise jusqu'à concurrence du montant fixé à l'article 7, alinéa 1er, les dommages nucléaires causés par une installation nucléaire ou un transport, dont le montant dépasse le montant maximal fixé en vertu de l'article 7, alinéa 2, 2°.”

Art. 20. L'article 23 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

“Art. 23. Les actions en réparation intentées contre l'exploitant en vertu de la présente loi doivent l'être sous peine de déchéance,

1° du fait de dommages nucléaires corporels, dans un délai de trente ans à dater de l'accident nucléaire;

2° du fait de tout autre dommage nucléaire, dans un délai de dix ans à dater de l'accident nucléaire.

L'action se prescrit en tous cas par trois ans à partir du moment où le lésé a eu connaissance du dommage nucléaire et de l'identité de l'exploitant ou à compter du moment où il a dû, raisonnablement, en avoir connaissance, sans que les délais de dix ou de trente ans fixés par le présent article puissent être dépassés.

Une personne ayant subi un dommage nucléaire causé par un accident nucléaire, qui a intenté une action en réparation dans les délais prévus au présent article, peut présenter une demande complémentaire en cas d'aggravation du dommage après l'expiration de ces délais, tant qu'un jugement fixant définitivement le montant des indemnités n'est pas intervenu.”.

Art. 21. In artikel 24 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 22. In artikel 25 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 2 worden de woorden “5, a” vervangen door het woord “5”;
- 2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 23. In artikel 26, tweede lid, van dezelfde wet wordt in de Franse tekst het woord “Cette” vervangen door de woorden “La présente”.

Art. 24. In artikel 27 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° het woord “schade” wordt vervangen door het woord “kernschade”;
- 2° de woorden “in het geval bedoeld in artikel 22” worden door de woorden “in de gevallen bedoeld in artikel 22 en 22/1” vervangen.

Art. 25. In dezelfde wet wordt een artikel 28/1 ingevoegd, luidende :

“Art. 28/1. De vorderingen gebaseerd op het Verdrag van Parijs, het Aanvullende Verdrag en de huidige wet worden geformuleerd op vraag van :

- 1° de slachtoffers van een kernschade als gevolg van een kernongeval;
- 2° de Staat;
- 3° de vreemde staat handelend in naam en voor rekening van personen, onderdanen van deze staat of met woonplaats of verblijfplaats op zijn grondgebied en die ermee ingestemd hebben zich te laten vertegenwoordigen door deze staat;
- 4° alle personen die krachtens het Verdrag van Parijs, het Aanvullend Verdrag of de huidige wet de door subrogatie of overdracht verworven rechten willen doen gelden.”

Art. 26. In dezelfde wet wordt een artikel 28/2 ingevoegd, luidende :

“Art. 28/2. De Belgische Staat kan handelen in naam en voor rekening van de personen die hun woonplaats of hun verblijfplaats hebben op zijn grondgebied en die ermee ingestemd hebben zich te laten vertegenwoordigen door deze Staat, wanneer deze personen slachtoffer zijn van een kernongeval dat niet onder de bevoegdheid van een Belgische rechtbank valt.

De Koning kan de voorwaarden en vormen vastleggen, waaraan het slachtoffer van een kernongeval, dat onder de bevoegdheid van een vreemde rechtbank valt, moet voldoen opdat de Belgische Staat in hun naam handelt bij deze rechtsmacht.”

Art. 27. In artikel 30 van dezelfde wet worden de woorden “of 22” door de woorden “, 22 of 22/1” vervangen.

Art. 28. In artikel 32 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 29. In artikel 33 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

Art. 30. In artikel 34 van dezelfde wet wordt het woord “schade” vervangen door het woord “kernschade”.

HOOFDSTUK III. — *Bepaling tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek*

Art. 31. In artikel 569, 17°, van het Gerechtelijk Wetboek worden de woorden “de wet van 18 juli 1966 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie” vervangen door de woorden “de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie”.

HOOFDSTUK IV. — *Overgangsbepaling*

Art. 32. De exploitanten aan wie een erkenning is verleend krachtens de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, gewijzigd op 11 juli 2000 en op 13 november 2011, behouden het voordeel van deze erkenning op voorwaarde dat zij de verzekering of alle andere financiële waarborgen ter dekking van hun aansprakelijkheid aanpassen aan de bepalingen van deze wet, binnen negentig dagen na de dag van haar inwerkingtreding.

De termijn bedoeld in het eerste lid kan door de minister verlengd worden voor de duur die nodig is voor het onderzoeken van een aanvraag bedoeld in artikel 10/1 ingevoegd bij artikel 8 van deze wet, voor zover de aanvraag is ingediend binnen dertig dagen volgend op de dag van de inwerkingtreding van artikel 8.

Art. 21. Dans l'article 24 de la même loi, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “est”.

Art. 22. A l'article 25 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

- 1° dans le § 2, les mots “5, a,” sont remplacés par le mot “5”;
- 2° le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 23. Dans l'article 26, alinéa 2, de la même loi, le mot “Cette” est remplacé par les mots “La présente”.

Art. 24. A l'article 27 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

- 1° le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “résultant”;
- 2° les mots “dans le cas visé à l'article 22” sont remplacés par les mots “dans les cas visés aux articles 22 et 22/1”.

Art. 25. Dans la même loi, il est inséré un article 28/1 rédigé comme suit :

“Art. 28/1. Les actions fondées sur la Convention de Paris, sur la Convention complémentaire et sur la présente loi, sont formées à la demande :

- 1° des victimes d'un dommage nucléaire résultant d'un accident nucléaire;
- 2° de l'Etat;
- 3° d'un Etat étranger agissant au nom et pour le compte de personnes qui sont des ressortissants de cet Etat ou qui ont leur domicile ou leur résidence sur son territoire et qui ont consenti à se faire représenter par cet Etat;

4° de toute personne qui peut faire valoir, en vertu de la Convention de Paris, de la Convention complémentaire ou de la présente loi, des droits acquis par subrogation ou par cession.”

Art. 26. Dans la même loi, il est inséré un article 28/2 rédigé comme suit :

“Art. 28/2. L'Etat belge peut agir au nom et pour le compte de personnes qui ont leur domicile ou leur résidence sur son territoire et qui ont consenti à se faire représenter par cet Etat, lorsque ces personnes sont victimes d'un accident nucléaire ne relevant pas de la compétence d'un tribunal belge.

Le Roi peut fixer les formes et conditions auxquelles doivent satisfaire les victimes d'un accident nucléaire relevant de la compétence d'un tribunal étranger, pour que l'Etat belge agisse en leur nom auprès de cette juridiction.”

Art. 27. Dans l'article 30 de la même loi, les mots “ou 22” sont remplacés par les mots “, 22 ou 22/1”.

Art. 28. Dans l'article 32 de la même loi, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “occasionné”.

Art. 29. Dans l'article 33 de la même loi, le mot “nucléaire” est inséré entre les mots “dommage” et “subi”.

Art. 30. Dans l'article 34 de la même loi, le mot “nucléaires” est inséré entre les mots “dommages” et “subis”.

CHAPITRE III. — *Disposition modificative du Code judiciaire*

Art. 31. Dans l'article 569, 17°, du Code judiciaire, les mots “la loi du 18 juillet 1966 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire” sont remplacés par les mots “la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire”.

CHAPITRE IV. — *Disposition transitoire*

Art. 32. Les exploitants auxquels la reconnaissance a été accordée en vertu de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile nucléaire, modifiée le 11 juillet 2000 et le 13 novembre 2011, conservent le bénéfice de cette reconnaissance à condition d'adapter aux dispositions de la présente loi, dans les nonante jours qui suivent le jour de son entrée en vigueur, l'assurance ou toute autre garantie financière couvrant leur responsabilité.

Le délai visé à l'alinéa 1er peut être prolongé par le ministre pour la durée nécessaire à l'instruction d'une demande visée à l'article 10/1 inséré par l'article 8 de la présente loi, pour autant que la demande soit introduite dans les trente jours qui suivent celui de l'entrée en vigueur de l'article 8.

HOOFDSTUK V. — Slotbepaling

Art. 33. De Koning bepaalt de datum waarop iedere bepaling van deze wet in werking treedt. Deze wet treedt uiterlijk in werking op de eerste dag van de achttiende maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*, met uitzondering van dit artikel, dat in werking treedt de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 29 juni 2014.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Economie,
J. VANDE LANOTTE

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Mevr. J. MILQUET

De Minister van Financiën,
K. GEENS

De Staatssecretaris voor Energie,
M. WATHELET

Met 's Lands zegel gezegeld :
De Minister van Justitie,
S. DE CLERCK

Nota

Kamer van volksvertegenwoordigers (www.dekamer.be) :

Stukken : 53-3431 – 2013/2014.

Integraal Verslag : 22 april 2014.

Senaat (www.senate.be) :

Stukken : 5-2867 - 2013/2014.

Handelingen van de Senaat : 24 april 2014.

CHAPITRE V. — Disposition finale

Art. 33. Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la présente loi. La présente loi entre en vigueur au plus tard le 1er jour du 18e mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception du présent article qui entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 29 juin 2014.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Economie,
J. VANDE LANOTTE

La Ministre de l'Intérieur,
Mme J. MILQUET

Le Ministre des Finances,
K. GEENS

Le Secrétaire d'Etat à l'Energie,
M. WATHELET

Scellé du sceau de l'Etat :
Le Ministre de la Justice,
S. DE CLERCK

Note

Chambre des représentants (www.lachambre.be) :

Documents : 53-3431 - 2013/2014.

Compte rendu intégral : 22 avril 2014.

Sénat (www.senate.be) :

Documents : 5-2867 – 2013/2014.

Annales du Sénat : 24 avril 2014.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
KANSELARIJ VAN DE EERSTE MINISTER

[C – 2014/21100]

13 JULI 2014. — Koninklijk besluit betreffende de energie-efficiëntie-eisen in het kader van bepaalde overheidsopdrachten betreffende de verwerving van producten, diensten en gebouwen

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het onderhavige ontwerp is gericht op de omzetting van Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG, inzonderheid op artikel 6 en bijlage III van deze richtlijn wat betreft de verwerving door centrale overheden van producten, diensten en gebouwen met hoge energie-efficiëntie-prestaties.

De bedoelde richtlijn, die uiterlijk op 5 juni 2014 moet zijn omgezet, kadert binnen de Europa 2020 Strategie voor banen en slimme groei en heeft als oogmerk een gemeenschappelijk kader van maatregelen voor de bevordering van de energie-efficiëntie binnen de Europese Unie te creëren, om ervoor te zorgen dat de doelstelling van de Unie om tegen 2020 20 % meer energie-efficiëntie te behalen, wordt bereikt. Tevens wordt ermee beoogd de weg te effenen voor verdere verbeteringen van de energie-efficiëntie na die datum.

Aangezien de overheidsuitgaven binnen het bruto binnenlands product van de Europese Unie een belangrijk aandeel vertegenwoordigen, wordt de overheidssector door Richtlijn 2012/27/EU als een belangrijke motor aanzien om de markt om te buigen naar efficiëntere producten, gebouwen en diensten. Deze richtlijn legt dan ook verplichtingen aangaande energie-efficiëntie op voor de opdrachten die door de centrale overheden van de lidstaten worden geplaatst. Overeenkomstig de richtlijn worden de overige aanbestedende overheden evenwel aangemoedigd om dezelfde maatregelen te nemen.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
CHANCELLERIE DU PREMIER MINISTRE

[C – 2014/21100]

13 JUILLET 2014. — Arrêté royal relatif aux exigences d'efficacité énergétique dans le cadre de certains marchés publics portant sur l'acquisition de produits, de services et de bâtiments

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le présent projet a pour objet de transposer la Directive 2012/27/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 octobre 2012 relative à l'efficacité énergétique, modifiant les Directives 2009/125/CE et abrogeant les Directives 2004/8/CE et 2006/32/CE, en particulier l'article 6 et l'annexe III de cette directive pour ce qui concerne l'acquisition de produits, de services et de bâtiments à haute performance énergétique par les gouvernements centraux.

La directive visée, qui doit être transposée pour le 5 juin 2014 au plus tard, s'inscrit dans le cadre de la Stratégie Europe 2020 pour l'emploi et une croissance intelligente et a pour objectif d'établir un cadre commun de mesures pour la promotion de l'efficacité énergétique dans l'Union européenne en vue d'assurer la réalisation de l'objectif fixé par l'Union d'accroître de 20 % l'efficacité énergétique d'ici 2020 et de préparer la voie pour de nouvelles améliorations de l'efficacité énergétique au-delà de cette date.

Compte tenu du volume important que représentent les dépenses publiques au regard du produit intérieur brut de l'Union européenne, la Directive 2012/27/UE considère le secteur public comme un moteur important pour stimuler la transformation du marché dans le sens de produits, bâtiments et services plus performants et impose, dès lors, des obligations en termes d'efficacité énergétique aux marchés passés par les gouvernements centraux des Etats membres. Conformément à la directive, les autres pouvoirs adjudicateurs sont néanmoins encouragés à prendre les mêmes mesures.